

31986R4056

L 378/4

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1986 12 31

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 4056/86**1986 m. gruodžio 22 d.****nustatantis išsamias Sutarties 85 ir 86 straipsnių taikymo jūrų transportui taisykles**

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 84 straipsnio 2 dalį ir 87 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi konkurencijos taisyklės yra Sutarties bendrųjų nuostatų, taip pat taikomų ir jūrų transportui, dalis; kadangi išsamias šių nuostatų taikymo taisykles nustato Sutarties skyrius apie konkurencijos taisykles arba jos nustatomos tame skyriuje nustatyta tvarka;

kadangi pagal Tarybos reglamentą Nr. 141 ⁽³⁾ Tarybos reglamentas Nr. 17 ⁽⁴⁾ netaikomas transportui; kadangi Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1017/68 ⁽⁵⁾ taikomas tikta vidaus transportui; kadangi dėl to šiuo metu Komisija neturi priemonių, leidžiančių tiesiogiai ištirti įtariamų 85 ir 86 straipsnių pažeidimų jūrų transporto srityje atvejus; kadangi, be to, Komisija neturi teisės pati priimti sprendimų ar taikyti baudų tam, kad jos nustatyti pažeidimai nebesikartotų;

kadangi dėl esamos padėties būtina priimti Reglamentą, taikantį konkurencijos taisykles jūrų transportui; kadangi įgyvendinus 1979 m. gegužės 15 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 954/79 dėl Jungtinių Tautų konvencijos dėl Lainerių konferencijų elgesio kodekso ratifikavimo valstybėse narėse arba jų prisijungimo prie konvencijos ⁽⁶⁾, Elgesio kodeksas bus taikomas daugeliui Bendriją aptarnaujančių konferencijų; kadangi Regla-

mentas, taikantis jūrų transportui konkurencijos taisykles, numatytas paskutinėje Reglamento (EEB) Nr. 954/79 konstatuojamoje dalyje, turi atsižvelgti į Kodekso priėmimą;

kadangi, kiek tai susiję su konferencijomis, kurioms taikomas minėtas Elgesio kodeksas, šis reglamentas turėtų papildyti Kodeksą arba padaryti jį aiškesnį;

kadangi pageidautina, kad šis reglamentas nebūtų taikomas trampinių laivų teikiamoms paslaugoms, nes šių paslaugų tarifai suderinami kiekvienu konkrečiu atveju pagal pasiūlą ir paklausą;

kadangi šis reglamentas turėtų atsižvelgti į būtinumą numatyti, viena vertus, įgyvendinimo taisykles, leidžiančias Komisijai užtikrinti, kad bendroje rinkoje nebūtų iškraipoma konkurencija ir, kita vertus, kad būtų išvengta per didelio šio sektoriaus reguliavimo;

kadangi šis reglamentas turėtų numatyti Sutarties 85 ir 86 straipsnių taikymo sritį, atsižvelgdamas į jūrų transporto ypatumus; kadangi prekybai tarp valstybių narių gali daryti poveikį konkurenciją ribojantys veiksmai arba pažeidimai, susiję su tarptautiniu jūrų transportu, taip pat ir su Bendrijos vidaus transportu iš Bendrijos uostų arba į juos; kadangi tokie konkurenciją ribojantys veiksmai ar pažeidimai gali daryti poveikį konkurencijai, pirma, tarp uostų skirtingose valstybėse narėse, pakeisdami atitinkamų sugavimų plotus ir, antra, tarp veiklos šiuose sugavimų plotuose, bei pažeisti nusistovėjusią prekybos tvarką bendroje rinkoje;

kadangi tam tikrų rūšių techniniams susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams gali būti netaikomi draudimai dėl konkurenciją ribojančių veikslių dėl to, kad jie paprastai neriboja konkurencijos;

kadangi turėtų būti numatytos nuostatos dėl bendrosios išimties visoms lainerių konferencijoms; kadangi lainerių konferencijos turi stabilizuojantį poveikį, užtikrindamos krovininių siuntėjams patikimas paslaugas; kadangi šios konferencijos padeda teikti tinkamas ir efektyvias reguliariojo jūrų transporto paslaugas ir deramai atsižvelgia į vartotojų interesus; kadangi to negalima pasiekti be konferencijose laivybos kompanijų skatinamo bendradarbiavimo dėl tarifų ir galimybių prireikus suteikti krovininių pervežimo pajėgumus arba paskirstyti krovinius bei dėl pajamų; kadangi daugeliu atveju konferencijoms tenka konkuruoti su ne konferencijų teikiamomis neregulariosiomis paslau-

⁽¹⁾ OL C 172, 1984 7 2, p. 178; OL C 255, 1986 10 13, p. 169.

⁽²⁾ OL C 77, 1983 3 21, p. 13; OL C 344, 1985 12 31, p. 31.

⁽³⁾ OL 124, 1962 11 28, p. 2571/62.

⁽⁴⁾ OL 13, 1962 2 21, p. 204/62.

⁽⁵⁾ OL L 175, 1968 7 23, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 121, 1979 5 17, p. 1.

gomis ir, esant tam tikroms aplinkybėms, trampinių laivų paslaugomis bei kitomis transporto rūšimis; kadangi dėl laivybos sektoriui būdingo laivyno mobilumo konferencijoms nuolat tenka konkuruoti, ko konkurencijos paprastai negali išvengti daugelyje laivybos paslaugų sričių;

kadangi vis dėlto tam, kad konferencijos nesiimtų veiklos, nesuderinamos su Sutarties 85 straipsnio 3 dalimi, išimties taikymui turėtų būti nustatytos tam tikros sąlygos ir išpareigojimai;

kadangi minėtos sąlygos turėtų būti nustatomos tam, kad konferencijos negalėtų taikyti konkurencijos apribojimų, kurie nėra būtini siekiant tikslų, kurių pagrindu taikoma išimtis; kadangi tuo tikslu konferencijos neturėtų tame pačiame maršrute taikyti vežimo tarifų ir sąlygų, diferencijuojamų tiksliai pagal vežamo krovinio kilmės šalį ir paskirties vietą, ir dėl to Bendrijos prekyboje atsirastų pokyčių, kurie galėtų padaryti nuostolių tam tikriems uostams, siuntėjams, vežėjams ar transporto papildomų paslaugų tiekėjams; kadangi, be to, lojalumo susitarimai turėtų būti leidžiami tiksliai laikantis taisyklių, kurios vienašališkai neapriboja vartotojų laisvės ir konkurencijos laivybos pramonėje, tuo pačiu nepažeidžiant konferencijos teisės skirti baudą tiems vartotojams, kurie netinkamomis priemonėmis siekia išvengti lojalumo išpareigojimų, suteikiančių teisę į gražinamąjį išmoką, sumažintus frachto tarifus arba konferencijos jiems mokamus komisinius; kadangi vartotojai turi turėti galimybę laisvai nustatyti įmones, į kurias kreiptis dėl vidaus transporto paslaugų arba dėl prielaukos paslaugų, kurių tarifai neišskaičiuojami į mokesčių už krovinio vežimą arba į kitus mokesčius, dėl kurių susitarta su laivybos linija;

kadangi minėtajai išimčiai taip pat turėtų būti priskirti tam tikri išpareigojimai; kadangi vartotojams visuomet turi būti prieinama informacija apie konferencijos narių taikomus tarifus ir sąlygas; kadangi vežėjams organizuojant vidaus transportą, jiems taikomas Reglamentas (EEB) Nr. 1017/68; kadangi turėtų būti numatyta, kad apie šalims priimtinius arbitražo sprendimus ir tarpininkų rekomendacijas būtų nedelsiant pranešama Komisijai, kad ji galėtų patikrinti, ar konferencijoms nėra taikomos išimties dėl reglamento nuostatų ir jos nepažeidžia Sutarties 85 ir 86 straipsnių;

kadangi konsultacijos tarp vartotojų arba vartotojų asociacijų ir konferencijų turėtų užtikrinti efektyvesnę jūrų transporto paslaugų teikimą, didesnę dėmesį kreipiant į vartotojų poreikius; kadangi dėl to per tokias konsultacijas galintiems atsirasti tam tikriems konkurenciją ribojantiems veiksams turi būti suteikiamos išimties;

kadangi negali būti suteikiama jokių išimčių, jei nesilaikoma 85 straipsnio 3 dalyje nustatytų sąlygų; kadangi dėl to Komisija turi turėti teisę imtis atitinkamų priemonių, jeigu paaiškėja, kad dėl ypatingų aplinkybių, susitarimo ar suderintų veiksmų

atsiradę tam tikri rezultatai yra nesuderinami su 85 straipsnio 3 dalies nuostatomis; kadangi, atsižvelgiant į ypatingą konferencijų vaidmenį laivų paslaugų sektoriuje, Komisijos reakcija turėtų būti progresyvi ir proporcinga; kadangi dėl to Komisija turi turėti teisę pirmiausia pateikti rekomendacijas, o paskui priimti sprendimus;

kadangi 85 straipsnio 3 dalyje numatytas tų susitarimų arba sprendimų, kuriems dėl jų diskriminacinio arba kitokio pobūdžio nesuteikiama 85 straipsnio 3 dalies išimtis, savaiminis negaliojimas taikomas tiksliai toms susitarimo sudedamosioms dalims, kurioms taikomas 85 straipsnio 1 dalyje numatytas draudimas, ir taikomas visa apimtimi susitarimui tiksliai tada, kai tos sudedamosios dalys yra neatskiriama susitarimo dalis; kadangi dėl to Komisija, nustačiusi, kad buvo pažeistos bendrosios išimties sąlygos, turėtų arba nurodyti, kurios susitarimo sudedamosios dalys yra draudžiamos ir todėl savaimine negalioja, arba nurodyti priežastis, kodėl šios sudedamosios dalys yra neatskiriama likusio susitarimo dalis ir kodėl visas susitarimas negalioja;

kadangi dėl tarptautinio jūrų transporto ypatybių turėtų būti atsižvelgiama į tai, kad šio reglamento taikymas tam tikriems konkurenciją ribojantiems veiksams arba piktnaudžiavimams gali prieštarauti tam tikrų trečiųjų šalių įstatymams ir taisyklėms ir padaryti žalos svarbiems Bendrijos prekybos ir laivybos interesams; kadangi, įgyvendindama Bendrijos jūrų transporto politiką, Komisija turėtų surengti su tokiomis šalimis konsultacijas ir prireikus su Tarybos leidimu derybas;

kadangi šis reglamentas turėtų numatyti procedūras, sprendimų priėmimo galias ir baudas, kad būtų laikomasi 85 straipsnio 1 dalyje ir 86 straipsnyje numatytų draudimų bei 85 straipsnio 3 dalies taikymo sąlygų;

kadangi turėtų būti atsižvelgta į Reglamento (EEB) Nr. 1017/68 procedūrinės nuostatas, taikomas vidaus transporto operacijoms, kurios atsižvelgia į kai kuriuos išskirtinius transporto operacijų bruožus;

kadangi, atsižvelgiant į jūrų transporto ypatybes, pirmiausia pačios įmonės turi pasirūpinti, kad jų susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai atitiktų konkurencijos taisykles, ir todėl informuoti Komisiją apie tai neturėtų būti privaloma;

kadangi, esant tam tikroms aplinkybėms, įmonės gali kreiptis į Komisiją patvirtinimo, kad jų susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai atitinka galiojančias nuostatas; kadangi tokiems atvejams turėtų būti numatyta supaprastinta tvarka,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKIRSNIS

1 straipsnis

Reglamento objektas ir taikymo sritis

1. Šis reglamentas nustato išsamias Sutarties 85 ir 86 straipsnių taikymo jūrų transportui taisykles.

2. Reglamentas taikomas tikrai tarptautinėms jūrų transporto paslaugoms iš vieno arba kelių Bendrijos uostų arba į juos, išskyrus trampinių laivų teikiamas paslaugas.

3. Šiame reglamente:

- a) „trampinių laivų paslaugos“ – tai krovinių vežimas urmu frachtuojant visą laivą arba jo dalį vieno arba keleto siuntėjų pagal kelionės planą arba tvarkaraštį arba bet kurios kitos formos nereguliais arba neskelbiamais reisais, kai dėl frachto tarifų laisvai susitariama konkrečiai kiekvienu atveju, atsižvelgiant į pasiūlą ir paklausą;
- b) „lainerių konferencija“ – tai dviejų ar daugiau vežėjų laivais grupė, kuri teikia tarptautines krovinių vežimo laineriais konkrečiu maršrutu arba maršrutais apibrėžtose geografinėse teritorijose paslaugas ir turi bet kokio pobūdžio susitarimą, pagal kurį ji vykdo savo veiklą, laikydamasi bendrų frachto tarifų ir visų kitų sutartų sąlygų, susijusių su lainerių paslaugų teikimu;
- c) „transporto naudotojas“ – tai įmonė (t. y. siuntėjai, gavėjai, ekspeditoriai ir t. t.), jei ji sudarė arba išreiškė ketinimą sudaryti sutartį arba kokį kitą susitarimą su konferencija arba laivybos linija dėl krovinių vežimo, arba bet kokia siuntėjų asociacija.

2 straipsnis

Techniniai susitarimai

1. Sutarties 85 straipsnio 1 dalyje numatytas draudimas netaikomas tiems susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams, kurių vienintelis tikslas ir rezultatas yra techniniai patobulinimai arba bendradarbiavimas, pasiekti tokiomis priemonėmis:

- a) laivų ir kitų transporto priemonių, įrangos, atsargų arba stacionariųjų įrenginių standartų arba tipų įvedimas arba vienodas taikymas;

- b) pasikeitimasis laivais, plotu laivuose arba triumuose bei kitomis transporto priemonėmis, darbuotojais, įranga arba stacionariaisiais įrenginiais arba jų bendras naudojimas, teikiant transporto paslaugas;
- c) kelių einančių vienas po kito arba papildomų jūrų transporto operacijų organizavimas ir tarifų ir tokių operacijų sąlygų nustatymas arba taikymas;
- d) jungiamųjų maršrutų transporto tvarkaraščių derinimas;
- e) atskirų krovinių konsolidavimas;
- f) vienodų taisyklių, susijusių su transporto tarifų taikymo struktūra ir sąlygomis, nustatymas arba taikymas.

2. Prireikus Komisija pateikia Tarybai pasiūlymus dėl 1 dalyje pateikto sąrašo pakeitimų.

3 straipsnis

Išimtis, taikoma susitarimams tarp vežėjų dėl reguliariojo jūrų transporto paslaugų

Visų arba kelių vienos ar kelių lainerių konferencijų narių susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams netaikomas Sutarties 85 straipsnio 1 dalyje numatytas draudimas, jei laikomasi šio reglamento 4 straipsnyje numatytos sąlygos, kai jų tikslas yra nustatyti vežimo tarifus ir sąlygas ir, priklausomai nuo aplinkybių, vieną arba kelis toliau išvardytus tikslus:

- a) laivybos tvarkaraščių, išplaukimo arba įplaukimo datų suderinimas;
- b) išplaukimų arba įplaukimų dažnumo nustatymas;
- c) išplaukimo arba įplaukimo koordinavimas arba paskirstymas tarp konferencijos narių;
- d) kiekvieno nario siūlomų vežimo pajėgumų reglamentavimas;
- e) krovinių arba pajamų paskirstymas tarp narių.

4 straipsnis

Išimčiai taikoma sąlyga

3 ir 6 straipsniuose numatyta išimtis suteikiama, jei susitarimas, sprendimas arba suderinti veiksmai bendroje rinkoje nedaro žalos tam tikriems uostams, transporto naudotojams arba vežėjams, susitarimu, sprendimu arba suderintais veiksmais numatytame plote tų pačių krovinių vežimui taikant

vežimo tarifus ir sąlygas, kurie skiriasi pagal kilmės šalį arba paskirties vietą, arba pakrovimo ar iškrovimo uostą, jei tokie tarifai arba sąlygos nėra ekonomiškai pagrįžiami.

Visi susitarimai arba sprendimai, arba bet kokios tokių susitarimų arba sprendimų dalys, jei jos nuo jų yra neatsiejamos, pagal Sutarties 85 straipsnio 2 dalį savaimė netenka galios, jei pažeidžia prieš tai minėtos dalies nuostatas.

5 straipsnis

Su išimtimi susiję įsipareigojimai

Su 3 straipsnyje numatyta išimtimi yra susiję šie įsipareigojimai:

1. Konsultacijos

Turi vykti konsultacijos tarp transporto naudotojų iš vienos pusės ir konferencijų iš kitos pusės, ieškant bendrų principinių klausimų dėl reguliariojo jūrų transporto paslaugų tarifų, sąlygų ir kokybės sprendimo.

Šios konsultacijos vyksta tada, kai to paprašo viena iš anksčiau nurodytų šalių.

2. Lojalumo susitarimai

Konferencijos nariai laivybos linijos turi teisę sudaryti ir išlaikyti su transporto naudotojais lojalumo susitarimus, kurių forma ir sąlygos nustatomos konsultuojantis konferencijai ir transporto naudotojų organizacijoms. Šie lojalumo susitarimai numato apsaugos priemones, aiškiai nurodant transporto naudotojų ir konferencijos narių teises. Šie susitarimai remiasi sutartimis arba bet kuria kita teisėta sistema.

Lojalumo susitarimuose turi būti laikomasi tokių sąlygų:

a) kiekviena konferencija siūlo transporto naudotojams tiesioginių grąžinamųjų išmokų sistemą arba galimybę pasirinkti tarp tokios sistemos arba atidėtų grąžinamųjų išmokų sistemos:

- pagal tiesioginių grąžinamųjų išmokų sistemą kiekviena šalis turi teisę bet kuriuo metu nutraukti lojalumo susitarimą už tai neskiriant baudos, apie tai iš anksto pranešusi ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius; šis šešių mėnesių laikotarpis sumažinamas iki trijų mėnesių, kai kyla ginčas dėl konferencijų tarifų,
- pagal atidėtų grąžinamųjų išmokų sistemą nei lojalumo laikotarpis, kurio pagrindu yra skaičiuojama

grąžinamoji išmoka, nei po jo reikalaujamas lojalumo laikotarpis prieš mokėjimą, taikant grąžinamąsias, negali viršyti šešių mėnesių; šis šešių mėnesių laikotarpis sumažinamas iki trijų mėnesių, kai kyla ginčas dėl konferencijų tarifų;

b) konferencija, pasikonsultavusi su suinteresuotais transporto naudotojais, nustato:

i) krovinių ir visų krovinių dalių, dėl kurių pagal susitarimą su transporto naudotojais netaikomas lojalumo susitarimas, sąrašą; 100 % lojalumo susitarimai gali būti siūdomi, bet negali būti vienašališkai primetami;

ii) aplinkybių, kai transporto naudotojų nesaisto lojalumo įsipareigojimai, sąrašą; tokios aplinkybės yra:

— aplinkybės, kai krovinių siuntos siunčiamos iš uosto arba į jį konferencijos nustatytoje bet neskelbtoje teritorijoje ir kai galima pateisinti prašymą netaikyti lojalumo įsipareigojimų, ir

— aplinkybės, kai laukimo laikas uoste viršija laikotarpį, kuris turės būti nustatytas kiekvienam uostui ir kiekvienam kroviniui ar krovinių rūšiai po konsultacijų tarp transporto naudotojų, tiesiogiai suinteresuotų tinkamu uosto aptarnavimu.

Tačiau transporto naudotojas turi iš anksto per nustatytą laikotarpį informuoti konferenciją apie savo ketinimą siūsti krovinių siuntą iš uosto, kurio konferencija neskelbia, arba pasinaudoti ne konferencijos laivu konferencijos aptarnaujamame uoste iškart, kai tik naudotojas iš paskelbto plaukimo tvarkaraščio galėjo nustatyti, kad bus viršijamas maksimalus laukimo laikotarpis.

3. Paslaugos, kurios neįskaičiuotos į mokesčius už krovinių vežimą

Transporto naudotojai turi teisę kreiptis į pasirinktas įmones dėl vidaus transporto operacijų ir prieplaukos paslaugų, kurios neįskaičiuotos į mokesčių už krovinių vežimą arba į mokesčius, dėl kurių susitarė laivybos linija ir transporto naudotojas.

4. Informacija apie tarifus

Jei pageidauja, transporto naudotojai už prieinamą kainą gali gauti informaciją apie tarifus, su jais susijusias sąlygas, taisykles ir bet kokius pakeitimus arba tokią informaciją galima gauti laivybos linijų ir jų agentų biuruose. Tokie

tarifai, su jais susijusios sąlygos, taisyklės ir jų pakeitimai nustato visas su pakrovimu ir iškrovimu susijusias sąlygas, tiksliai paslaugas, kurios yra įskaičiuotos į mokestį už krovinių vežimą, proporcingą jūrų transportui ir sausumos transportui arba į bet kurį kitą laivybos linijos imamą mokestį, ir įprastą praktiką tokiems klausimams.

5. Pranešimas Komisijai apie arbitražo sprendimus ir rekomendacijas

Komisijai nedelsiant pranešama apie šalims priimtinius arbitražo sprendimus ir taikintojų pateiktas rekomendacijas, kai nagrinėjami ginčai, susiję su konferencijų veikla, paminėti 4 straipsnyje ir šio straipsnio 2 ir 3 punktuose.

6. straipsnis

Išimties, taikomos susitarimams tarp transporto naudotojų ir konferencijų dėl reguliariojo jūrų transporto paslaugų naudojimo

Transporto naudotojų iš vienos pusės ir konferencijų iš kitos pusės susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams ir susitarimams tarp transporto naudotojų, kurių tuo tikslu gali prireikti, dėl laivinių paslaugų tarifų, sąlygų ir kokybės, jei jie numatyti 5 straipsnio 1 ir 2 dalyse, netaikomas draudimas, numatytas Sutarties 85 straipsnio 1 dalyje.

7 straipsnis

Susitarimų, kuriems suteikiama išimtis, kontrolė

1. Įsipareigojimo pažeidimas

Kai suinteresuoti asmenys pažeidžia įsipareigojimą, kuris pagal 5 straipsnį yra susijęs su 3 straipsnyje numatyta išimtimi, norėdama užkirsti kelią tokiam pažeidimui ir remdamasi II skirsnyje nustatytais sąlygomis, Komisija gali:

- pateikti rekomendacijas tokiems asmenims,
- jei tokie asmenys nesilaiko rekomendacijų, priklausomai nuo atitinkamo pažeidimo sunkumo, priimti sprendimą, draudžiantį arba reikalaujantį atlikti konkrečius veiksmus, arba, atimdama teisę naudotis bendro-

siomis išimtimis, suteikti jiems individualią išimtį pagal 11 straipsnio 4 dalį arba visiškai atimti teisę naudotis jiems suteiktomis bendrosiomis išimtimis.

2. Su 85 straipsnio 3 dalimi nesuderinami padariniai

a) Kai dėl toliau aprašytų ypatingų aplinkybių, susitarimų, sprendimų ir suderintų veiksmų, kuriems gali būti suteikiama išimtis, numatyta 3 ir 6 straipsniuose, padariniai vis tiek nesuderinami su Sutarties 85 straipsnio 3 dalimi, Komisija, gavusi nusiskundimą arba savo pačios iniciatyva, II skirsnyje nustatytais sąlygomis imasi toliau c punkte aprašytų priemonių. Šių priemonių griežtumas turi būti proporcingas padėties rimtumui.

b) Ypatingos aplinkybės, *inter alia*, sukuriamos:

i) konferencijų veiksmais arba rinkos sąlygų konkrečioje prekybos srityje pasikeitimu, dėl ko nelieka arba panaikinama reali arba galima konkurencija, pvz., ribojantys veiksmai taip pat gali būti konkurenciją ribojantys veiksmai, pagal kuriuos prekybai netaikoma konkurencija, arba

ii) konferencijos veiksmais, kurie gali užkirsti kelią technikos arba ekonomikos pažangai, arba dėl kurių naudotojai negali gauti naudos;

iii) trečiųjų šalių veiksmais, kurie:

— neleidžia pašaliniam užsiimti šia veikla prekybos srityje,

— nustato konferencijų nariams nesąžiningus tarifus,

— nustato susitarimus, kurie priešingu atveju stabdytų technikos ir ekonomikos pažangą (krovinių pasidalijimas, laivų tipų ribojimas).

c) i) Jeigu nėra realios arba potencialios konkurencijos arba jei ji gali būti panaikinama dėl trečiosios šalies veiksmų, Komisija pradeda konsultacijas su suinteresuotos trečiosios šalies kompetentingomis institucijomis, po kurių prirėkus, stengiantis pakeisti padėtį, vyksta derybos, kurių gaires turi pateikti Taryba.

Jeigu dėl ypatingų aplinkybių nėra realios arba potencialios konkurencijos arba ji panaikinama, pažeidžiant Sutarties 85 straipsnio 3 dalies b punktą, Komisija panaikina bendrąją išimtį. Tuo pat metu Komisija nusprendžia, ar atitinkamam konfe-

rencijos susitarimui turėtų būti suteikiama individuali išimtis, siekiant, be kita ko, patekti į ne konferencijų lainerių rinką, ir jeigu taip, tai kokioms papildomoms aplinkybėmis ir išipareigojimams esant;

- ii) jeigu b punkte numatytų ypatingų aplinkybių padariniai yra kiti, nei minėti šios straipsnio dalies i papunktyje, Komisija imasi vienos arba kelių priemonių, aprašytų 1 dalyje.

8 straipsnis

Su Sutarties 86 straipsniu nesuderinami padariniai

1. Piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi, kaip apibrėžta Sutarties 86 straipsnyje, draudžiamas ir tam nereikalingas joks išankstinis sprendimas.
2. Jei Komisija savo iniciatyva arba valstybės narės ar fizinių arba juridinių asmenų turinčių reikalavimą dėl teisėtų interesų, prašymu nustato, kad kuriuo nors konkrečiu atveju konferencijų, besinaudojančių 3 straipsnyje numatyta išimtimi, elgesio padariniai nesuderinami su Sutarties 86 straipsniu, ji gali panaikinti bendrąją išimtį ir, remdamasi 10 straipsniu, imtis visų reikiamų priemonių Sutarties 86 straipsnio pažeidimams nutraukti.
3. Prieš priimdama sprendimą pagal 2 dalį, Komisija gali atitinkamai konferencijai pateikti rekomendacijas dėl pažeidimo nutraukimo.

9 straipsnis

Tarptautinės teisės prieštaravimai

1. Jeigu šio reglamento taikymas tam tikriems konkurenciją ribojantiems veiksams ar sąlygoms gali prieštarauti tam tikrų trečiųjų šalių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatomis ir tai galėtų pakenkti svarbiems Bendrijos prekybos ir laivybos interesams, Komisija kaip galima anksčiau rengia konsultacijas su atitinkamų trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis, kurių tikslas kiek įmanoma suderinti minėtuosius interesus su Bendrijos teise. Komisija informuoja 15 straipsnyje minimą patariamąjį komitetą apie tokių konsultacijų rezultatus.
2. Kai dėl susitarimų su trečiosiomis šalimis reikia derėtis, Komisija pateikia Tarybai rekomendacijas, o Taryba įgalioja Komisiją pradėti reikalingas derybas.

Komisija veda derybas, konsultuodamasi su 15 straipsnyje nurodytu patariamuoju komitetu ir remdamasi tais nurodymais, kuriuos gali pateikti Taryba.

3. Naudodamasi šiuo straipsniu suteiktomis teisėmis, Taryba sprendžia pagal Sutarties 84 straipsnio 2 dalyje numatytą sprendimų priėmimo procedūrą.

II SKIRSNIS

DARBO TVARKOS TAISYKLĖS

10 straipsnis

Darbo tvarka Komisijai gavus skundą arba veikiant savo iniciatyva

Komisija, gavusi skundą arba savo iniciatyva, imasi veiksmų bet kokiems Sutarties 85 straipsnio 1 dalies arba 86 straipsnio nuostatų pažeidimams nutraukti arba šio reglamento 7 straipsnio vykdymui užtikrinti.

Skundus gali įteikti:

- a) valstybės narės;
- b) fiziniai arba juridiniai asmenys, kurie pareiškia teisėtą interesą.

11 straipsnis

Darbo tvarkos, Komisijai gavus skundą arba veikiant savo iniciatyva, rezultatai

1. Jeigu Komisija nustato, kad buvo pažeista Sutarties 85 straipsnio 1 dalis arba 86 straipsnis, savo sprendimu ji gali pareikalauti, kad tokios suinteresuotos įmonės arba įmonių asociacijos tokį pažeidimą nutrauktų.

Nepažeisdama kitų šio reglamento nuostatų, Komisija, prieš priimdama sprendimą pagal pirmiau nurodytą pastraipą, suinteresuotoms įmonėms arba įmonių asociacijoms gali pateikti rekomendacijas nutraukti pažeidimą.

2. 1 dalis taikoma ir tais atvejais, kuriems taikomas šio reglamento 7 straipsnis.
3. Jeigu Komisija, veikianti gauto skundo pagrindu, nustato, kad remiantis turimais įrodymais intervencijai pagal Sutarties 85 straipsnio 1 dalį arba 86 straipsnį, arba šio reglamento 7 straipsnį dėl bet kokio susitarimo, sprendimo arba suderintų veiksmų nėra pagrindo, Komisija priima sprendimą skundą atmesti kaip nepagrįstą.

4. Jeigu Komisija, ėmusi veikti po to, kai gavo skundą, arba savo iniciatyva, nustato, kad susitarimas, sprendimas arba suderinti veiksmai atitinka Sutarties 85 straipsnio 1 dalies ir 85 straipsnio 3 dalies nuostatas, savo sprendimą ji priima taikydama 85 straipsnio 3 dalį. Tokiame sprendime nurodoma data, nuo kurios jis turi įsigaliooti. Ši data gali būti ankstesnė negu sprendimo priėmimo data.

12 straipsnis

85 straipsnio 3 dalies taikymas – prieštaravimai

1. Įmonės ar jų asociacijos, siekiančios, kad Sutarties 85 straipsnio 3 dalis būtų taikoma susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams, kurių šalimis jos yra ir kuriems taikomos 85 straipsnio 1 dalies nuostatos, paraiškas įteikia Komisijai.

2. Jeigu Komisija nusprendžia, kad paraiška yra priimtina ir kad joje yra pateikti visi prieinami įrodymai, ir jeigu pagal 10 straipsnio reikalavimus nebuvo imtasi jokių veiksmų prieš toki susitarimą, sprendimą arba suderintus veiksmus, ji *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* kiek galima greičiau paskelbia paraiškos santrauką ir paragina visas suinteresuotas trečiąsias šalis bei valstybes nares per 30 dienų pateikti Komisijai savo pastabas. Skelbiant tokias santraukas atsižvelgiama į teisėtą įmonių interesą apsaugoti savo verslo paslaptis.

3. Jeigu per 90 dienų nuo tokios santraukos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* Komisija pareiškėjams nepraneša, kad yra rimtų abejonių dėl Sutarties 85 straipsnio 3 dalies taikytinumo, laikoma, kad tam susitarimui, sprendimui arba suderintiems veiksams, jeigu jie atitinka paraiškoje pateiktą aprašymą, draudimas netaikomas už praėjusį laikotarpį ir ne ilgiau kaip šešerius metus nuo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* datos.

Jeigu Komisija, pasibaigus 90 dienų terminui, tačiau nesibaigus šešerių metų laikotarpiui, nustato, kad nesilaikoma Sutarties 85 straipsnio 3 dalies taikymo sąlygų, ji paskelbia sprendimą, skelbiantį, kad draudimas, nurodytas 85 straipsnio 1 dalyje yra taikomas. Šis sprendimas gali būti taikomas atgaline data tais atvejais, jei suinteresuotos šalys pateikė netikslią informaciją arba jeigu jos piktnaudžiavo išimtimi 85 straipsnio 1 dalies nuostatomis.

4. Komisija pareiškėjus gali informuoti kaip nurodyta 3 dalies pirmojoje pastraipoje; jeigu valstybė narė paprašo, Komisija jai praneša per 45 dienas nuo paraiškos perdavimo valstybei narei pagal 15 straipsnio 2 dalį. Šis prašymas turi būti pagrįstas svarstymais, susijusiais su Sutartyje išdėstytomis konkurencijos taisyklėmis.

Jeigu Komisija nustato, kad Sutarties 85 straipsnio 1 ir 3 dalių reikalavimų yra laikomasi, ji paskelbia sprendimą taikydamą 85 straipsnio 3 dalį. Šiame sprendime nurodoma data, nuo kurios jis turi įsigaliooti. Ši data gali būti ankstesnė negu sprendimo taikymo data.

13 straipsnis

Sprendimų, taikančių 85 straipsnio 3 dalį, galiojimo trukmė ir jų panaikinimas

1. Kiekviename 85 straipsnio 3 dalį taikančiame sprendime, priimtame pagal 11 straipsnio 4 dalį arba pagal 12 straipsnio 4

dalis antrąją pastraipą, nurodomas jo galiojimo laikotarpis; paprastai šis laikotarpis neturėtų būti trumpesnis kaip šešeri metai. Prie sprendimo gali būti pridėti reikalavimai ir įsipareigojimai.

2. Sprendimas gali būti atnaujintas, jeigu ir toliau laikomasi 85 straipsnio 3 dalies taikymo reikalavimų.

3. Komisija savo sprendimą gali atšaukti arba iš dalies pakeisti savo sprendimą arba uždrausti tam tikrus šalių veiksmus:

- a) jeigu pasikeičia bet kokie sprendimą priimant buvę svarbūs faktai;
- b) jeigu šalys pažeidžia bet kokius prie sprendimo pridėtus įsipareigojimus;
- c) jeigu sprendimas yra pagrįstas klaidinga informacija arba buvo priimtas apgaule arba
- d) jeigu šalys piktnaudžiauja joms sprendimu suteikta išimtimi 85 straipsnio 1 dalies nuostatomis.

Sprendimas gali būti atšauktas atgaline data b, c arba d punktuose nurodytais atvejais.

14 straipsnis

Teisės

Komisija, kurios sprendimą turi teisę peržiūrėti Teisingumo Teismas, turi išimtinę teisę:

- nustatyti įsipareigojimus pagal 7 straipsnį,
- priimti sprendimus pagal 85 straipsnio 3 dalį.

Teisė nuspręsti, ar kokiam nors atvejui galima taikyti Sutarties 85 straipsnio 1 dalies arba 86 straipsnio nuostatas valstybių narių valdžios institucijoms paliekama tol, kol Komisija imasi veiksmų, kad dėl tokio atvejo suformuluotų sprendimą, arba kol nusiunčia šio reglamento 12 straipsnio 3 dalies pirmojoje pastraipoje numatytą pranešimą.

15 straipsnis

Bendradarbiavimas su valstybių narių valdžios institucijomis

1. Komisija šiame reglamente numatytas procedūras atlieka glaudžiai ir nuolatos bendradarbiaudama su valstybių narių kompetentingomis institucijomis; šios institucijos turi teisę apie tokias procedūras pareikšti savo nuomonę.

2. Komisija valstybių narių kompetentingoms institucijoms nedelsdama perduoda skundų ir paraiškų bei svarbiausių jai atsiųstų dokumentų arba dokumentų, kuriuos ji išsiunčia atlikdama tokias procedūras, kopijas.

3. Prieš priimant bet kokią sprendimą pagal 10 straipsnyje išdėstytą tvarką arba bet kokią sprendimą pagal 12 straipsnio 3 dalies antrąją pastraipą arba pagal to paties straipsnio 4 dalies antrąją pastraipą, pirma konsultuojamasi su Jūrų transporto susitarimų ir dominuojančių padėčių patariamuoju komitetu. Prieš priimant 26 straipsnyje numatytas įgyvendinimo nuostatas taip pat konsultuojamasi su patariamuoju komitetu.

4. Patariamasis komitetas sudaromas iš jūrų transporto sritį, susitarimus ir dominuojančias padėtis išmanančių pareigūnų. Kiekviena valstybė narė pasiūlo jai atstovauti du pareigūnus, iš kurių kiekvieną negalinti dalyvauti, galima pakeisti kitu pareigūnu.

5. Konsultuojamasi Komisijos sušauktuose bendruose posėdžiuose; išsiuntus jį sušaukiantį pranešimą, posėdis įvyksta ne anksčiau kaip po 14 dienų. Prie šio pranešimo pridedama kiekvieno svarstyto klausimo santrauka, nurodomi svarbiausi dokumentai ir preliminarus sprendimo projektas.

6. Patariamasis komitetas savo nuomonę gali pareikšti nepaisydamas, net jei kai kurie jo nariai arba jų pavaduotojai nedalyvauja. Ataskaita apie konsultacinio posėdžio rezultatus pridedama prie sprendimo projekto. Ji viešai neskelbiama.

16 straipsnis

Prašymai pateikti informaciją

1. Komisija, atlikdama šiuo reglamentu jai pavestas pareigas, iš valstybių narių vyriausybių ir kompetentingų institucijų ir iš įmonių bei įmonių asociacijų gali gauti visą reikalingą informaciją.

2. Komisija, siųsdama įmonei arba įmonių asociacijai prašymą pateikti informaciją, tuo pačiu metu šio prašymo kopiją persiunčia valstybės narės, kurios teritorijoje yra įsikūrusi įmonė arba įmonių asociacijos būstinė, kompetentingai institucijai.

3. Savo prašyme Komisija nurodo teisinį jo pagrindą ir tokio prašymo tikslą bei baudas, pagal 19 straipsnio 1 dalies b punktą numatytas už neteisingos informacijos pateikimą.

4. Pateikti reikalaujamą informaciją yra įpareigoti įmonių savininkai arba jų atstovai, o juridinių asmenų arba juridinio statuso neturinčių bendrovių, firmų arba asociacijų atveju – asmuo, įgaliotajoms atstovauti pagal įstatymą ar pagal jų taisykles.

5. Jeigu įmonė arba įmonių asociacija per Komisijos nustatytą laiką reikalaujamos informacijos nepateikia arba ją pateikia ne visą, Komisija savo sprendimu pareikalauja informaciją pateikti. Sprendime nusakoma, kokios informacijos yra reikalaujama, nustatomas atitinkamas terminas, per kurį ji turi būti pateikta, ir nurodomos 19 straipsnio 1 dalies b punkte bei 20 straipsnio 1 dalies c punkte numatytos baudos ir teisė prašyti, kad sprendimą peržiūrėtų Teisingumo Teismas.

6. Tuo pačiu metu Komisija savo sprendimo kopiją nusiunčia valstybės narės, kurios teritorijoje yra įsikūrusi įmonė arba įmonių asociacijos buveinė, kompetentingai institucijai.

17 straipsnis

Valstybių narių valdžios institucijų tyrimai

1. Komisijos prašymu valstybių narių kompetentingos institucijos atlieka tyrimus, kuriuos Komisija laiko būtiniais atlikti pagal 18 straipsnio 1 dalį arba kuriuos ji įsako atlikti savo sprendimu, priimtu pagal 18 straipsnio 3 dalį. Valstybių narių kompetentingų institucijų pareigūnai, atsakingi už šių tyrimų atlikimą, naudojami jiems suteiktais įgaliojimais išrašyti leidimus, kuriuos išduoda valstybės narės, kurios teritorijoje tyrimas turi būti atliekamas, kompetentingos institucijos. Tokiame leidime nusakomas tyrimo objektas ir tikslas.

2. Komisijai arba valstybės narės, kurios teritorijoje tyrimas turi būti atliktas, kompetentingai institucijai paprašius, Komisijos pareigūnai gali padėti šios institucijos pareigūnams atlikti jų pareigas.

18 straipsnis

Komisijos įgaliojimai atliekant tyrimą

1. Komisija, atlikdama pagal šiuo reglamentu jai suteiktas pareigas, įmonėse ir įmonių asociacijose gali imtis visų reikalingų tyrimų.

Šiam tikslui Komisijos įgaliotiems pareigūnams suteikiama teisė:

- tikrinti finansinės apskaitos ir kitus verslo dokumentus;
- daryti finansinės apskaitos knygų ir kitų verslo dokumentų kopijas bei išrašus iš jų;
- prašyti pateikti žodinius paaiškinimus vietoje;
- pateikti į bet kokias įmonių ar įmonių asociacijų naudojamas patalpas, žemės sklypus ir transporto priemones.

2. Komisijos pareigūnai, įgalioti atlikti tyrimus, naudojami savo įgaliojimais, pateikę rašytinį leidimą, kuriame nurodomas tyrimo objektas ir tikslas bei 19 straipsnio 1 dalies c punkte numatytos baudos, taikomos tais atvejais, jeigu pateikiamos ne visos finansinės apskaitos knygos arba ne visi kiti verslo dokumentai. Gerokai prieš prasidedant tyrimui, Komisija informuoja valstybės narės, kurios teritorijoje bus atliekamas tyrimas, kompetentingą instituciją apie tyrimą ir apie įgaliotų pareigūnų tapatybę.

3. Įmonės ir įmonių asociacijos sutinka, kad būtų atliktas tyrimas, kurį atlikti savo sprendimu įsakė Komisija. Sprendime nusakomas tyrimo objektas ir jo tikslas, nustatoma tyrimo pradžios data ir nurodomos 19 straipsnio 1 dalies c punkte ir 20 straipsnio 1 dalies d punkte numatytos baudos bei teisė į tai, kad sprendimą peržiūrėtų Teisingumo Teismas.

4. Komisija šio straipsnio 3 dalyje minėtus sprendimus priima po konsultacijų su valstybės narės, kurios teritorijoje tyrimas turi būti atliktas, kompetentinga institucija.

5. Kompetentingos institucijos arba Komisijos prašymu valstybės narės, kurios teritorijoje tyrimas turi būti atliktas, kompetentingos institucijos pareigūnai Komisijos pareigūnams gali padėti atlikti jų pareigas.

6. Jeigu įmonės nesutinka, kad pagal šį straipsnį nurodytas tyrimas būtų atliktas, atitinkama valstybė narė Komisijos įgaliotiems pareigūnams tyrimui atlikti suteikia būtiną pagalbą. Šiuo tikslu valstybės narės, pasitarusios su Komisija, iki 1989 m. sausio 1 d. imasi būtinų priemonių.

19 straipsnis

Baudos

1. Komisija savo sprendimu įmonėms ar įmonių asociacijoms gali skirti 100–5 000 ekiu baudas, jeigu jos sąmoningai arba dėl aplaidumo:

- pateikia neteisingą arba klaidinančią informaciją pranešime, pateiktame pagal 5 straipsnio 5 dalį, arba paraiškoje, pateiktoje pagal 12 straipsnį, arba
- atsakydamos į prašymą, pateiktą pagal 16 straipsnio 3 arba 5 dalių reikalavimus, pateikia neteisingą informaciją arba jos nepateikia per terminą, nustatytą sprendimu pagal 16 straipsnio 5 dalies reikalavimus, arba
- atliekant tyrimą pagal 17 arba 18 straipsnių reikalavimus pateikia ne visas prašytas finansinės apskaitos knygas ir ne visus kitus verslo dokumentus arba nesutinka, kad būtų atliekamas tyrimas, kurį atlikti nuspręsta sprendimu, priimtu įgyvendinant 18 straipsnio 3 dalies reikalavimus.

2. Komisija savo sprendimu įmonėms arba įmonių asociacijoms gali skirti 1 000–1 000 000 ekiu baudas arba ir didesnes baudas, tačiau jų dydis negali viršyti ankstesnių verslo metų 10 % apyvartos tų įmonių, kurios pažeidimą padarė sąmoningai arba dėl aplaidumo, jeigu jos:

- pažeidžia Sutarties 85 straipsnio 1 dalies arba 86 straipsnio reikalavimus arba nesilaiko pagal šio reglamento 7 straipsnį numatytų įsipareigojimų;

- pažeidžia įsipareigojimus, nustatytus pagal 5 straipsnio arba 13 straipsnio 1 dalies reikalavimus.

Nustatant baudos dydį atsižvelgiama į pažeidimo sunkumą ir į jo trukmę.

3. Taikomos 15 straipsnio 3 ir 4 dalys.

4. Pagal 1 ir 2 dalies reikalavimus priimti sprendimai nėra baudžiamosios teisės pobūdžio sprendimai.

2 dalies a punkte numatytos baudos neskiriamos už veiksmus, atliktus po pranešimo perdavimo Komisijai ir iki jos sprendimo, priimto taikant Sutarties 85 straipsnio 3 dalį, jeigu tais veiksmais nepažeisti pranešime aprašyti jų veiklos apribojimai.

Tačiau ši nuostata negalioja, jeigu Komisija įmonėms arba atitinkamoms įmonių asociacijoms praneša, kad atlikusi pirminį patikrinimą, ji yra tos nuomonės, kad Sutarties 85 straipsnio 1 dalies reikalavimai yra taikomi ir kad 85 straipsnio 3 dalies reikalavimų taikymas nėra pagrįstas.

20 straipsnis

Periodiniai baudų mokėjimai

1. Savo sprendimu Komisija įmonėms arba įmonių asociacijoms gali skirti 50–1 000 ekiu baudas per dieną, dienas pradedant skaičiuoti nuo sprendimu nustatytos datos, norėdama įmones arba įmonių asociacijas priversti:

- nutraukti Sutarties 85 straipsnio 1 dalies arba 86 straipsnio pažeidimus, kuriuos nutraukti Komisija nurodė pagal 11 straipsnį, arba laikytis įsipareigojimo, numatyto 7 straipsnyje;
- nesiimti jokių veiksmų, uždraustų pagal 13 straipsnio 3 dalį;
- pateikti išsamią ir teisingą informaciją, kurią pateikti prašoma pagal 16 straipsnio 5 dalies reikalavimus priimtu sprendimu;
- sutikti, kad būtų atliktas tyrimas Komisijos sprendimu, priimtu pagal 18 straipsnio 3 dalį.

2. Jeigu įmonės arba įmonių asociacijos įvykdė įsipareigojimą, kurio įvykdymui užtikrinti buvo skirti periodiniai baudų mokėjimai, Komisija bendrą periodinių mokėjimų sumą gali nustatyti mažesnę už tą, kurią būtų reikėję sumokėti pagal pradinį sprendimą.

3. Taikomos 15 straipsnio 3 ir 4 dalys.

21 straipsnis

Teisingumo Teismo peržiūra

Teisingumo Teismas turi neribotą jurisdikciją, kaip apibrėžta Sutarties 172 straipsnyje, peržiūrėti sprendimus, kuriais Komisija nustatė baudą ar periodinius baudų mokėjimus; jis paskirtas baudas arba periodinius baudų mokėjimus gali panaikinti, sumažinti ar padidinti.

22 straipsnis

Apskaitos vienetas

Taikant 19–21 straipsnius, ekiu kursas yra toks, koks buvo nustatytas sudarant Bendrijos biudžetą pagal Sutarties 207 ir 209 straipsnius.

23 straipsnis

Šalių ir trečiųjų asmenų išklauskymas

1. Prieš priimdama sprendimus, kaip numatyta 11 straipsnyje, 12 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje ir 12 straipsnio 4 dalyje, 13 straipsnio 3 dalyje, 19 ir 20 straipsniuose, Komisija suteikia atitinkamoms įmonėms arba įmonių asociacijoms galimybę būti išklauskytoms tais klausimais, dėl kurių Komisija prieštaravo.

2. Jeigu Komisija arba valstybių narių kompetentingos institucijos mano, kad tai būtina, jos taip pat gali išklausti kitus fizinius arba juridinius asmenis. Patenkinami tų asmenų, kurie yra pakankamai suinteresuoti, prašymai būti išklauskiami.

3. Jeigu Komisija ketina priimti nepalankų sprendimą pagal Sutarties 85 straipsnio 3 dalį, ji paskelbia atitinkamo susitarimo, sprendimo arba suderintų veiksmų santrauką ir paragina visas suinteresuotas trečiąsias šalis per jos nustatytą laikotarpį, kuris nėra trumpesnis kaip mėnuo, pateikti savo pastabas. Skelbiant santrauką atsižvelgiama į teisėtus įmonių interesus apsaugoti savo verslo paslaptis.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1986 m. gruodžio 22 d.

24 straipsnis

Profesinių paslapčių apsauga

1. Informacija, gauta taikant 17 ir 18 straipsnius, naudojama tik atitinkamo prašymo arba tyrimo tikslais.

2. Nepažeisdamos 23 ir 25 straipsnių nuostatų, Komisija ir valstybių narių kompetentingos institucijos, jų pareigūnai ir tarnautojai neatskleidžia tos informacijos, kuriai taikoma profesinės paslapties apsauga ir kurią šie pareigūnai įsigijo remdamiesi šio reglamento nuostatų taikymu.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos nedraudžia skelbti bendro pobūdžio informacijos arba tyrimų, kuriuose nėra informacijos, susijusios su konkrečiomis įmonėmis ar įmonių asociacijomis.

25 straipsnis

Sprendimų skelbimas

1. Komisija skelbia savo sprendimus, kuriuos ji priima pagal 11 straipsnio, 12 straipsnio 3 dalies antrosios pastraipos, 12 straipsnio 4 dalies ir 13 straipsnio 3 dalies reikalavimus.

2. Skelbiant nurodomi šalių pavadinimai ir svarbiausi sprendimo turinio dalykai; atsižvelgiama į teisėtus įmonių interesus apsaugoti savo verslo paslaptis.

26 straipsnis

Igyvendinimo nuostatos

Komisija turi teisę priimti įgyvendinimo nuostatas dėl pranešimo pagal 5 straipsnio 5 dalį išipareigojimo, dėl skundų, pateiktų pagal 10 straipsnį, formos, turinio ir kitų detalių, dėl paraiškų, pateiktų pagal 12 straipsnį, ir dėl 23 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyto išklauskymo.

27 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja 1987 m. liepos 1 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. SHAW